

[Johan Philipsen]

der den debat, vi i øvrigt fører med hensyn til, om vi skal have en monopolradio eller ej, er det min bestemte opfattelse, at vi ikke har noget behov for at binde os til flere personer, end vi har i øjeblikket. Det kan vi måske få at vide, når de konservative senere får ordet, men jeg vil gerne have sagt, at set med mine synspunkter er der i hvert fald én ting, vi ikke har behov for, og det er at have flere tjenestemænd i Danmarks Radio.

Så håber jeg i øvrigt også, hr. Voigt har forstået rækkevidden og dybden af de betragtninger, jeg er kommet med, som på dette område i øvrigt er nok så skrapple.

Erhard Jakobsen (CD):

Må jeg begynde med at delagtiggøre tingets medlemmer i en glædelig ting. Jeg agter under denne ordførertale at sige nogle af de ting, vi ville have sagt under den forespørgselsdebat, der skulle følge herefter, sådan at man altså kan blive fri for at tilbringe resten af aftenen her. De hører naturligt hjemme her, for her opfordres regeringen til at gøre noget, og vi spørger, hvad regeringen vil gøre. Det kan man ikke behandle i to særskilte punkter. Det skal man efter forretningsordenen, det bøjer jeg mig for, men derfor synes jeg, vi skal hjælpe lidt med til at gøre det bekvemt både for ministre og for medlemmer.

Jeg vil gerne gå direkte ind i det og sige, at jeg synes, man i behandlingen af dette tema overser én ting: det er ikke bare nyhedsformidlingen, det drejer sig om; der er en anden ting, som Danmarks Radio har om ikke ligefrem monopol på, så næsten monopol på, og det er at formidle de politiske partiers kontakt ud til store kredse af befolkningen. Aviserne er der, og der er nogle læsere, der læser også det politiske stof, men Danmarks Radio er den store flade ud. Den kan nogle få journalister i Danmarks Radio forhindre samtlige politiske partier i at benytte. Det er ganske uforsvarligt.

Derfor indgår der i de overvejelser, vi har gjort os, og som vi i vor forespørgsel ville have bedt statsministeren om bare at tage op til overvejelse, følgende: Vi mener også, der skal være tjenestemænd til at tage sig af det, men ikke et stort antal. Det behøves ikke. Jeg ved fra forhandlinger i sin tid, at generaldirektøren for de danske statsbaner kunne

afgive en erkæring om, at man ikke kan standse Storebæltsfærgerne, fordi der er tjenestemænd til at sørge for, at driften med undtagelse af et par få færger kan opretholdes – man havde åbenbart glemt at tage tjenerne og rengøringspersonale i ed dengang. Noget lignende tænker vi på her. Man skal ikke finde sig i, at journalisterne opretholder, at de slet ikke vil have tjenestemænd ansat inden for nyhedsformidlingen. Man skal heller ikke finde sig i, at politikere skal være afskåret fra at komme i Danmarks Radio i en uge eller mere, fordi nogle journalister ikke vil spørge dem uforskammet, eller hvad de ellers mener der er deres opgave. Det er her, vi mener statsministeren eller en anden bør tage initiativet og sige: nødforanstaltning, hvad er det? Ja, jeg skal bare henvise til udenrigsministeriets pressetjeneste. Det er ét organ. Udenrigsministeriets pressetjeneste sender os alle sammen, når vi er i udlandet, en glimrende kort information over, hvad der er sket. Det er rigtigt, vi ikke får at vide, hvordan det skal forstås, og hvordan vi bør opfatte det, hvem der har skylden, sådan som man elsker at gøre det i kommentarer i Danmarks Radio – det kan vi også godt undvære, det kan vi lave selv – men man får de nyheder, man har brug for. Det er sikkert ikke mange mennesker i udenrigsministeriet, der er beskæftiget med det. Jeg siger ikke, det skal være dem, der skal gøre det, men jeg peger på, at det altså kan gøres, uden at de konfliktende, jeg understreger ulovligt konfliktende, folk i Danmarks Radio har nogen indflydelse på det, og uden at de kan gøre noget ved det. Hvad angår kontakten til publikum, behøver generaldirektøren bare selv møde op og give den pågældende politiker ordet, så kan han udmærket selv varetage sine interesser og have kontakten med publikum. Man kunne f. eks. give de politiske partier samme udsendelsestid, afmålt selvfølgelig efter at det kun er én dag eller nogle dage, som de har i forbindelse med valg-situationer, sådan at ingen journalister ved Danmarks Radio har mulighed for at standse de to vigtige ting: 1) nyhedsformidlingen, 2) politikernes kontakt med deres vælgere. Hvis det er garanteret, sker der ikke spor ved, om ungdomsredaktionen skulle udeblive en dag mere eller mindre.

Ole Henriksen (SF):